

Quaestio medica. : An artritidi sola victûs ratio. / Proposita ab illustrissimo viro D. D. Antonio Magnol ... ; Pro prima Apollinari Laurea consequendâ.

Contributors

Magnol, Antoine, 1676-1759.
Petijean, Henri, active 1711.
Ecole de médecine de Montpellier.

Publication/Creation

Monspeliï : Apud Honoratum Pech Regis, Universitatis, Cleri & Urbis typographum, M.DCC.XI.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/bw73pzfk>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

**wellcome
collection**

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

CLARRISSIMO

VIRO

DAVIDI PETIJAN

Regis Consiliario & Medico
Parenti colendissimo.

HOC PRIMUM DOCTRINÆ
JACTRICÆ SPECIMEN.

In æternum amoris, gratitudinis, & obsequii
monumentum

D. D. C.

HENRICUS PETIJAN
Tonneranus.

MONSPELII,

Apud HONORATUM PECH Regis, Universitatis, Cleri
& Urbis Typographum.

M. DCC. XI.

CLARISSIMO

VIRO

DAVIDI PETITIANI

Regis Consiliario & Medico

Patent. Conservatore

PHILOSOPHIAE DOCTORI

PHYSICAE SPECIALLY

in Aeternam Memoriae, gratitudinis, & obsequii

monumentum

D. D. C.

FRANCISCO PETITIANI

Compositum

MONSIEUR

par Honorable Sec. Regis, Universitatis, Cleric.

& Urbis Typographum

M. DC. CC. XL.

QUÆSTIO MEDICA.

An Artritidi sola victus ratio.

PROPOSITA

Ab Illustrissimo viro D. D. ANTONIO
MAGNOL Regis Consiliario & Medico,
nec - non in almâ Medicorum Monspelien-
sium Academiâ Professore Regio dignissimo.

Pro primâ Apollinari Laureâ Consequendâ.

ARTES in quibus furit Articularis dolor, Instructas tendi-
nibus, membranis munitas, & ligamentis firmatas, exquisi-
tissimo sensu donavit natura; Sensus partis quanto exquisitior,
eo vividior acriorque ejus dolor. Arthritis hostis est infen-
sus & occultus, eludens Pharmaca, Medicorum oppro-

brium.

Solvere nodosam nescit Medicina Podagram.

Causa ejus contumax & intractabilis: Quid facias. Num debellabis
Morbum, ferocior est? Ferox indoles mitiganda, lenienda; & non exas-
peranda.

2

Arthritis virorum, raro mulierum affectus, vehemens est articulorum partiumque adjacentium dolor periodicus, à sero acido & acri oriundus, in partes membranosas & ligamentosas easque plurimum sensiles depluente.

Pro varietate articulorum multiplex statuitur is affectus; In manu chiroagra, in pede podagra, in coxendice ischiadicus dolor nuncupatur; quicumque in alio quovis figitur articulo generis nomine Arthritis appellatur, quæ si plures invaserit articulos erit universalis, si unum tantum obsideat particularis; Rursum Arthritis vaga est si ab articulatione in aliam excurrat dolor, fixa dum in una tantum cruciat; Est quoque vel insita vel congenita à parentibus in prolem jure quodam hæreditario transmissa, vel adventitia à causis externis vel ab erroribus in victu profapia ducens

Jam vero unde deducetur feri hujusce affectus causa proxima; Num ex opinione veterum statuentium dolorem Arthriticum, à materiâ vel pituitosâ vel biliosâ &c. Modo à capite, nunc à lienè, hepate, aliisque, visceribus in articulos ruente ortum habere? Minimè non dantur peculiaris Vasa ex visceribus illis ad articulos vel manuum, vel pedum usque tendentia, ut liquet ex observatis Anatomicorum, si Vasa exceperis sanguifera. Num à flatibus oriundus est tanquam à causâ conjunctâ dolor articularis, ut placuit quibusdam inter recentiores, qui suffulti Hippocratis patrocinio, ejusque opinioni tenaciter nimis adherentes flatuosam materiem non solum seminum variorum ac ferè omnium morborum cum illo statuunt, sed Arthritici cruciatus causam afferunt firmiterque contendunt? Nequaquam: si enim à flatibus oriretur affectus ille, qui posset fieri, ut flatulenta materies quæ levi calore aut minimo motu diffatur & discutitur, dolorem adeo pertinacem fixumque quandoque, & quasi ad hærentem ipsis articulis produceret. Deducendam ergo vel potius statuendam autumamus causam proximam Arthritidis serositatem quæ in Vasis sanguini socia per eorundem spiracula depluit in articulos, inibi coarctata fermentescit, ferocitate barbarâ distendit, vellicat, compungitque acutissimo sensu donatas partes, hinc dolor intensissimus; sed quoniam compunctio & vellicatio, qualis est Arthriticorum ex solo serositatis affluxu erui non potest, sola namque serositas distentionem pareret, non irritationem, serosolatici partibus salinis, usque acidioris, & acrioris indolis onusto adscribimus totum illud dolorificum negotium, quod quia non eadem vehementia furit, cum in illis intensior sit doloris sensus, in aliis remissior; Arguendum serosum illum liquorem futurum esse indolis nunc acrioris, jam mitioris, vel in articulos aut potius membranea ligamenta illos investientia & colligantia, faventè non raro nativâ eorum imbecillitate, nunc Uberiori, modo parciori copiâ elapsurum.

Ex dictis, ergo, serum salinis partibus grave, erit genuinus Arthritidis fons, & origo legitima perceptionis dolorificæ qualis in Arthritide perfitur.

Quæ serum igitur & acedine pecans & aciditate depravatum generant ea sunt Arthritidis causæ procatarticæ, quarum præcipuæ ex rebus non naturalibus petuntur. Quis enim nescit Bacchum & Venerem, Arthritidis Vulgo parentes dictos, iram, aliaque plurâ animi Pathemata, iisdem adjuncta, vel seorsim, sanguini Vappidam indolem & ferosam, eamque acriorem & acidam nimis impertiendo, Arthritidem inducere? Dubitas? eos consule qui durâ nimis experienciâ post abusum utriusque vini scilicet & veneris, de articulorum doloribus conqueruntur. Testes quoque sunt ii quos cruciatus Arthritici recurrentes miserrimè divexerunt. Cætera ex rebus non naturalibus, quibus sanguis acescit & acrescit, fitque articulorum compages laxior & debilior, authores quoque Arthritidis censeantur. Sed quoniam hæc sanguinis vitia à primis derivantur viis, ventriculum maximè tanquam remotum Arthritidis authorem accusamus.

Si quis dolore in articulis crucietur, fiatque tentata pars ad motum inhabilis, is erit Arthriticus. Hæc enim duo sunt signa Arthritidis factæ Pathognomonica. Multiplex dolor est, lancinans, distendens, profundus, acer, mordax; nec semper tumore sensibili ac rubore stipatus; lancinans est quòd membranæ sensu exquisito præditæ lædantur, nempe particulis feri salinis, aculeatis, acidis, & acribus. Profundus, ob læsas membranas in profundo positas. Distendens prout serum se copiosius ingesserit. Acer & mordax, ob indolem feri. Mitior vero is dolor est aut atrocior, prout serum fuerit minùs aut magis acre & acidum, & minùs aut magis copiosum. Periodicus, quòd diffletur tandem aut resorbeatur effusum illud serum, depluatque rursus in partem invalidam quòd cum sanguine convehitur. Interdum cum dolore percipitur tumor, ob majorem illius feri copiam ad partes etiam exteriores diffusam. Cùm rubor tumori conjungitur, tunc interceptur aliquatenùs in Vasis minoribus cruor.

Motus læsio, alterum est Arthritidis signum Pathognomicum. Fitque motus læsio tum à nimia tentatæ partis distensione, cùm ab interceptione quadam influentis in partem spiritus. Quod adeo verum est ut finito insultu Arthritico, vix possit, æger liberè movere partem post dies decem aut quindecim, plus aut minus, nimirum donec discussa fuerit materies Arthritica, tonoque naturali pars sit restituta. Interdum & paroxysmi principio contingunt horrores, & rigores; quòd serum salibus onustum partes laceffat membranaceas nerveasque. Imò & pulsus concitatus tumultuosusque, aut etiam febris interdum in paroxysmo percipitur; ob tumultuosam inductam sanguini fermentationem, & ea sunt præcipua fu-

rentis Arthritidis signa. Imminentem Arthritidis insultum prænuntiant in articulis sensus solito exquisitior, eorumque à causâ levissimâ læsio, febris interdum, torpor partium, & formicationis sensus, aliaque quamplurima quæ brevitati studentes omittenda censemus.

Rheumaticus dolor & Arthriticus affectus affines plurimum, si non doloribus, saltem quoad loca affecta distinguuntur. Prior non tantum articulos, sed & universum corpus invadit, hinc Arthritis vaga & universalis à nonnullis nuncupatur, Arthritis articulos tantum aut partes adjacentes torquet & cruciat. Arthritidem inveteratam dices, si tophi nodique in articulis adfuerint, qui sæx sunt concreta seri peccantis.

Arthritis affectus est contumax ut plurimum, nec tamen periculosus; dolorificus, non lethalis, juxta eslatum divi senis *lib. de aff. Podagra longus est morbus & molestus, sed non lethalis.* Usque ad mortem plerumque durat, aliorum morborum præservatrix. Quæ hereditaria est, eludit vim pharmacorum, ut & inveterata; audiatur Hippocrates *lib. de præd. Qui Podagram congenitam habent agrè, ab ipsâ liberantur.* Nullâquæ factâ concretione curam facilius suscipere potest dolor articulorum. A quocumque levi dolore timet Arthriticus crudelem paroxysmi reditum; sed quantumvis miserè torqueatur, nisi funesta quædam in cerebrum, pulmones, aliasque nobiliores partes fiat humorum metastasis, sperat se à paroxysmo liberandum infra breve tempus.

Licet Arthritis cum inveterata est aut hæreditaria, perfectè non curetur, operam tamen exoptulat medicam ut mitigetur cum atrociter cruciat, vel ut ipsius prævertantur paroxysmi. Mitigatur autem topicis, anodynis, & narcoticis; ejus præcaveri potest paroxysmus tum venæsectione, tum levi Cathartico. Purior enim sanguis & copiâ minutus, minus par erit ut partem afficiat debilem.

Si vero nuper infestet virum à morbis alienum, ac robore pollentem, nihil videtur præscribendum aptius, quàm quod septem ab hinc annis civem curavit Monspeliensem. Is æstatem totam litterario consumpserat otio nec nisi post cænam expatiatus fuerat. Dolorem ineunte Novembri mense percepit in genu, qui ab initio deambulatione discutiebatur, sed factus per quindecim circiter dies gravior & gravior ac tandem sævissimus, somnum etiam per sex dies & noctes abstulit. Advocati Medici. Visum est genu ipsius jam tumens ac rubore quodam suffusum; Gonagra fuit unanimiter pronuntiata, & ex nimio æstatis otio. Idque potissimum quod æger dolore simili fuerat anno proximè antecedenti tentatus. Ei vena fuit statim pertusa, & granum Laudani exhibitum. Quievit per noctem. Mox lene hausit Catharticum. Imperatum est ut vino uteretur diluto & cibus euchimis. Sed & applicitum est tumori Cataplasma ex foliis convolvuli minoris in mortario tuis ac subindè oleo rosaceo

irroratis. Alternis noctibus Laudani grano sopitus est. Tumor post dies octo aut decem discussus prorsus evanuit. Remansit imbecille genu; nec æger se nisi post dies circiter viginti sustinuit, & liberè ambulavit. Hinc debitam, pro more, servavit victus rationem, & perfectè fuit ab hoc malo immunis. Eodem pacto prorsus, sanati fuerant alii quidam Arthritici. *Qui juvenis est, inquit Hippocrates, & circa articulos nondum callos habet concretos, & accuratè vivit, & laboris amans est, hic sanè medicum intelligentem nactus sanari poterit. Quem secuti, ut experientissimum, concludimus.*

ERGO Arthritidi maximè victus ratio.

DISPUTATURI.

<i>PROFESSORES REGII.</i>	<i>PROFESSORES REGII.</i>
R. D. Franciscus Chicoyneau, <i>Cancellarius.</i>	R. D. Petrus Magnol.
R. D. Joannes Chastelain, <i>Decanus.</i>	R. D. Antonius Deidier.
R. D. Joannes Bezac.	R. D. Petrus Rideux.
R. D. Petrus Chirac.	R. D. Petrus Chastelain, <i>Patris</i> <i>Coadjutor.</i>

DOCTORES AGGREGATI.

R. D. Joannes-Henricus Haguenot.	R. D. Henricus Haguenot, <i>Patris Coadjutor.</i>
----------------------------------	--

DOCTORES ORDINARIII.

M. Eustachius Marcot.	M. Joannes Astruc.	M. Antonius Fizes.
-----------------------	--------------------	--------------------

Quam propugnabit in augustissimo Monspeliensi Apollinis fano HENRICUS PETIJEAN Tonneranus, Artium liberalium Magister jamdudum Medicinæ studiosus, ab horâ octavâ usque ad meridiem, die mensis Januarii anni 1711.

Alaric nobilibus Indiarum... Tumor post dies... an deca... dicitur... libere ambulavit... pro more... tervit... Bohem... Das... concurre... Quam...

ERGO...

DISPUTATIO

PROFESSORES REGIAE... R. D. Petrus Magnol... R. D. Antonius... R. D. Petrus... R. D. Petrus... R. D. Petrus...

DOCTORES REGIAE

R. D. Petrus... R. D. Petrus... R. D. Petrus...

DOCTORES ORDINARII

M. Antonius... M. Antonius...

Henricus Petrus... in augustissimo... Henricus Petrus... Henricus Petrus...

Henricus Petrus... Henricus Petrus... Henricus Petrus... Henricus Petrus...